

[Bernhard Baunsgaard]

sted, og som derfor bør hjælpes. Samfundet sætter oven i købet ind, og det, som tidligere var en grov forbrydelse, foretages i dag på samfundets initiativ. Jeg tror, at sådan et historisk perspektiv er meget væsentligt, når vi skal forstå, hvad det er, der gør folk til overtrædere.

Jeg tror, vi ikke alene skal lægge vægt på – og det håber jeg da også regeringen vil komme med nogle betragtninger om til sin tid – hvorfor folk ikke overholder de regler, vi har vedtaget. Som regel er det jo kun et flertal, der har vedtaget dem, men det er nødvendigt, at et flertal træffer beslutningerne i et demokrati. Men vi er også nødt til i meget høj grad at sige: hvordan kan vi så foretage et eller andet mod de mennesker, som overtræder reglerne, hvordan skal samfundet reagere? En reaktion mener jeg helt afgjort er nødvendig. For at bruge et billede: vi finder os fromt i at stå i kø, når der er et eller andet, vi og mange andre samtidig vil have: vi finder os i det, lige så længe som de andre respekterer at man står i køen. I det øjeblik der er nogle, der får lov at gå uden om køen, så laver vi vrøvl. Det vil vi ikke finde os i. På samme måde vil vi godt overholde de fælles regler, men så skal de andre også gøre det.

Her er det jo, vi stadig væk hænger fast i den gamle opfattelse, at fængsel er et godt middel. Det er et meget anvendt middel: så langt vi kan følge tilbage, har en af de straffereformer, som har været anvendt, været at berøve overtræderen friheden, så han i hvert fald ikke kan gøre det igen. Det er jo en af de ting, som vi også ser draget frem i den moderne diskussion. Man skal i hvert tilfælde ikke kunne møde voldsmanden på gaden dagen efter. I aviserne bliver det til: for 1½ år siden skete der noget, nu er han sluppet ud af fængsel, nu møder jeg ham på bussen. Jeg vil godt have, at man i meget høj grad til redegørelsen til sin tid tager denne side op: hvordan skal vi straffe?

Jeg foreslog, at man skulle sætte straffen i forhold til overtrædelsen. Statsministeren nævnte også, at spiritus spiller en meget stor rolle. 80-90 pct. af alle voldstilfælde sker i forbindelse med spiritus. Var det for meget, hvis vi sagde, at vi vil ikke finde os i, at folk drikker sig fulde offentligt og derved generer folk, selv om det ikke bliver til vold? Var det for meget at sætte disse mennesker til dagen

efter at vaske beskidte trappegange, hvor folk har brækket sig op og ned ad væggene? Jeg tror, det ville have en gavnlig virkning. Var det for meget, hvis offeret ville gå med til – men jeg understreger udtrykkeligt, at offeret skal være parat – at vi konfronterede voldsmanden med, hvad det var, han havde gjort, som regel når han ikke var ved sine fulde fem, fordi han havde drukket? At vælge fængslet – og jeg har valgt at gøre mere ud af dette end så mange andre ting – det er altså anvendt, men er det fornuftigt?

Vi kan vel nok være enige om, at den, der overtræder reglerne, ikke er sig sit ansvar bevidst, hverken over for fællesskabet eller over for sin familie. Og hvad mener vi så vi skal gøre ved det? Et menneske, der ikke tager sit ansvar alvorligt, spærres man inde og tager alt ansvar fra. Han kan ikke bestemme selv, hvor han må være, han kan ikke bestemme, hvornår han må stå op, hvad han skal spise, hvordan han skal være klædt. Og når han så har siddet et tilstrækkeligt antal uger, måneder eller år, siger vi: så har han forstået, at nu skal han bære et ansvar. Er det rimeligt og logisk?

Vi kan også gå videre og stille os selv det spørgsmål: hvad er det, vi gør? Vi lukker de folk, der overtræder de fælles regler, inde sammen med andre mennesker, der har overtrådt reglerne, og når de så har været tvunget til at være i hinandens selskab uger, måneder eller år, så siger vi, at nu har de lært, at nu skal de overholde reglerne; det må de have lært af de andre, der også overtræder reglerne.

Jeg håber, at dette vil blive taget meget alvorligt, og jeg har draget det frem, fordi jeg synes, at det var en af de ting, der er kommet for lidt frem i de bemærkninger, der er kommet fra statsministeren og justitsministeren.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil også gerne sige tak til VS for debatten og tak til statsministeren og justitsministeren for de besvarelser, vi har fået.

Vi vil gerne understrege, at vi betragter dette som en særdeles vigtig debat. Hvis vi ikke fra folketingets side, mennesker, der står med ansvaret, finder ud af, at der skal gøres noget, så tror jeg, vi kommer i en situation,